

ആപദീപം

കുന്നലത്തുനാട്ടിലെ ആസ്ഥാനവൈദ്യനായിരുന്ന പഴനെല്ലിപ്പുറത്തു തൈക്കാട്ടു മുസ്സ് സാമൂതിരിയുടെ അപ്രീതിയ്ക്കു പാത്രമായി നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തന്റെ അമ്മയേയും പത്നിയേയും മകളേയും തുണക്കാരിയേയും കൂട്ടി ഒരു സായംകാലത്ത് അവിടെനിന്നിറങ്ങി. കുലദൈവമായ വേട്ടേ

സുബ്രഹ്മണ്യൻ

ക്കരന്റെ വിഗ്രഹവും അവർ കയ്യിലെടുത്തിരുന്നു. ഭാരതപ്പുഴ കടന്നപ്പോഴേയ്ക്കും നേരം ഇരുണ്ടു. രാത്രി എവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടും എന്ന ആധിപുണ്ട അവർക്കു മുമ്പിൽ ഒരാൾ കയ്യിൽ വിളക്കുമായി പ്രതൃക്ഷപ്പെട്ടു. അത്താഴം നൽകി തളർച്ച തീർത്ത് അയാൾ അവരെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. നേരം വെളുക്കുംമുമ്പേ അവർ തൃശ്ശൂരിലെ കിഴക്കുനാട്ടുകരയിലെ പൂട്ടിക്കിടക്കുന്ന ഒരില്ലത്തെത്തി.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കഥയ്ക്ക് ഉപോൽബലകമായ ചരിത്രത്താളുകൾ ചികഞ്ഞെടുത്ത് സുബ്രഹ്മണ്യൻ എഴുതിയ സംസ്കൃതകാവ്യമാണ് 'ആപദീപം'.

ഇതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ വൈദ്യഭൂഷണം രാഘവൻ തിരുമുൽപ്പാട് മനോഹരമായ ആശയാനുവാദം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാണ് 'മാർഗ്ഗദീപം' എന്ന ഭാഷാകാവ്യം.

ഈ രണ്ടു കാവ്യങ്ങളും പ്രൊഫസർ വി. മധുസൂദനൻ നായർ ചൊല്ലി സി.ഡി.യിലാക്കി ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് സംഗീതം നിർവഹിച്ചത് അജിത്ത് നമ്പൂതിരിയാണ്. ഔഷധശാലയുടെ നവതിയോടനുബന്ധിച്ചാണ് ഇത് പ്രകാശനം ചെയ്തത്.

ഇവിടെ പരാമൃഷ്ടമായ രണ്ടു കാവ്യങ്ങളും ആപദീപത്തിനു രാഘവൻ തിരുമുൽപ്പാടു രചിച്ച മാർഗ്ഗദീപം എന്ന ആശയാനുവാദവും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

രാഘവൻ തിരുമുൽപ്പാട്

എസ് എൻ എ-യുടെ നൂറ്റാണ്ട്

ആപദീപഃ

പി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യം

1. നിളാനദീതോയപരിപ്ലവതേഷു
ശ്രീലാസ്യരംഗേഷു മനോഹരേഷു
പുരാതനേനേഹസി കേരളേഷു
വൃത്താ കഥാ വൃദ്ധമുഖാൽ ശ്രുതേയം
2. ശൈലാബ്ധിരാജസ്യ വിശാലകീർത്തേഃ
ആരോഗ്യസംരക്ഷണജാഗരൂകഃ
ഭിഷഗ്വരോ ഭൂമിസുരഃ പുരാഭൂൽ
വാർത്താം വിതന്വൻ നിജവിദിഷോപി
3. ചിരപ്രസന്നേന കുതോപി ഹേതോഃ
നിർവ്വാസീതോ ഭൂപതിനാ സ്വഗേഹാൽ
വിദൂനചേതാഃ സ വിഹായ ദീനാൻ
ദാരാൻ സുതാം ചാപി ദിവംഗതോഭൂൽ
4. പ്രവാസദണ്ഡാദഥ ലോകവാദ-
ശ്രുതാൽ പരിത്രസ്തമനാ നികാമം
വൈദ്യസ്യ ജായാപി വിമുച്യ വേൾമ
ദേശാന്തരം ഗന്തുമിത്യേഷ ഗൃഹം
5. ദാസ്യം സ്വയാ ബാലികയാ ദുഹിത്രാ
ശ്വശ്രാ ജരത്യാ ച സമം വിഷണ്ണാ
ദിനാന്തദേവാലയശംഖനാദം
ശ്രുത്വാ ഗൃഹാൽ പ്രാസ്ഥിത വൈദ്യപത്നീ
6. കിരാതമൂർത്തേഃ കുലദൈവതസ്യ
സംപൂജിതാ യാ പ്രതിമാ സ്വഗേഹേ
താമേവ സർവ്വം വസു മന്യമാനാ
വൈദ്യസ്യ ജായാ ജഗൃഹേ സ്വഹസ്തേ
7. “സർവ്വത്ര ഗോപായതു സങ്കടഭ്യോ
ദയാനിധിർദ്വിവ്യകിരാതമൂർത്തിഃ”
ഇത്യർത്ഥയിത്യാ നിശി നിസ്സഹായാ
സാ ദക്ഷിണം ദേശമഭിപ്രതസ്ഥേ
8. ഉത്തീര്യ സഹ്യാദ്രിസുതാം നിളാം താഃ
ജവേന ജാനുഭയസപ്രവാഹാം
നിർദ്ദിഷ്ടമാർഗ്ഗാഃ പഥി സസ്യസേക-
വിധായിഭിർദൃക്ഷിണതീരമാപുഃ
9. താഃ ബാലചന്ദ്രസ്യ കരൈഃ കഥഞ്ചിൽ
ആലക്ഷ്യ മാർഗ്ഗം ശനകൈശ്ചരന്ത്യഃ
വിസൃജ്യ രാജ്യം കുപിതസ്യ രാജ്ഞഃ
പദം ന്യായുഃ സീമനി മാടഭ്യമേഃ
10. നിശാകരേ ചാസ്തമിതേ സമന്താൽ
ദിശാന്തരാളേ തമസാവൃതേ താഃ
നിശീമിനീം യാപയിതും ദിജാനാം
നിശാന്തമന്വേഷ്ടുമുപാക്രമന്ത
11. തസ്മിൻ ക്ഷണേ കോപി നരോഽവിദുരാൽ
ആയാൻ സമാലക്ഷ്യത ദീപഹസ്തഃ
ഉത്പാദയൻ പ്രത്യയമാശു താസാം
അസൗ ബഭാഷേ ദിജയോഷിതസ്താഃ
12. “നിശീമവേലാസു സഹായഹീനാഃ
വിപദ്ഗതാഃ സഞ്ചരഥേഹ നൂനം
അനേന ദാസേന കിമസ്തി കിഞ്ചിൽ
സാഹായ്യമായേയമത്രിതേന”
13. വിലോക്യ പുംസോ വിനയപ്രകർഷം
ശ്രുത്യാനുകമ്പാമസ്യുണാം ച വാണീം
പ്രകാശലാഭേന വിവൃദ്ധതോഷാഃ
യോഷാഃ സവിശ്വാസമവാദിഷുസ്തം
14. “പലായിതാ രാജഭയേന താന്താഃ
തൃഷാ ക്ഷുധാ ചാദ്ധ്വപരിശ്രമേണ
നീത്യാശു വിപ്രാലയമന്തികസ്ഥം
സന്താതുമർഹസ്യബലാ ദയാലോ”
15. അഭ്യർത്ഥിതോസൗ മഹിളാഭിരേവം
താസാം പുരോ നൃസ്യ നിജം പ്രദീപം
ക്ഷണാൽ സമാനീയ ദദൌ ഫലാനി
കേരാണി ച സ്വാദുജലാനി താഭ്യഃ
16. ഹൃദ്യാനി ഭുക്ത്വാ കദളീഫലാനി
പീത്വാ ച കേരസ്യ ജലം സുശീതം
പുനഃപ്രരുഢേന ബലേന സർവ്വാഃ
സഹായമാകസ്മികമന്വഗച്ഛൻ
17. വനേ വിവിക്തേ ചരതോ ജനസ്യ
വിപത്നു സാഹായകമാദധാനം
ആത്മാനമാവേദയദഗ്രജാനാം
കൃതാശ്രയം വേൾമസ്യ ദീപവാഹഃ
18. കഥാഃ സചിത്രാഃ കഥയൻ നരാണാം
സ്വരക്ഷിതാനാം പഥി ഭീതിഭാജാം
ആശ്വാസയാമാസ വധുജനം തം
വിഷാദിനം സാദ്ധ്വസലുപ്തയൈര്യം

19. വിസ്രംഭപാത്രസ്യ നരസ്യ ചാസാം
മിഥഃ സ്വവാർത്താവിനിവേദനം യൽ
തദേവ വിസ്താരയതി സ്ഥ ദൈർഘ്യം
കാലാദ്ധാനോഃ ക്ലേശകരം പ്രയാണേ
20. ന ഗ്ലാനിരാസീന്നിശി പാദചാരാൽ
ന ചാപി നിദ്രാലസതാ യദാസാം
അഭ്യുതപൂർവ്വം തമമസ്ത വൃദ്ധാ
പ്രസാദമീശസ്യ കിരാതമൂർത്തേഃ
21. അത്രാന്തരേജായത കാപി വാത്യാ
പ്രദീപനിർവ്വാപണദക്ഷവേഗാ
തഥാപി തദ്ദീപശിഖാമകമ്പാം
ദൃഷ്ട്വാ പരം വിസ്തമയമാപുരേതാഃ
22. ഇതഥ വ്രജൻ പാണ്ഡഗണസ്തുരീയേ
യാമേ രജന്യാഃ സുഖമാസസാദ
ശ്രീമദ്യുഷാദ്രീശപുരസ്യ പൂർവ്വ-
ഭാഗേ ഗൃഹം ശൂന്യജനപ്രചാരം
23. അപാവൃണോദർശിതൗ കവാടൗ
തദ്ഗേഹവാസീവ സ ദീപവാഹഃ
വിന്യസ്യ ദീപം ച ഗൃഹാന്തരേസൗ
വിജ്ഞാപയാമാസ വിനീതഭാവഃ
24. “വിപ്രസ്യ കന്യാപി വിധേഃ പ്രഭാവാൽ
വിനഷ്ടവംശസ്യ നികേതന്യേസ്ഥിൻ
വസന്തു ഭദ്രാഃ! സതതം ഭവത്യോ
നിരസ്തഭ്യപാലഭയാഃ സ്വതന്ത്രാഃ
25. യാവൽ ഗൃഹാരാമഗതേ തടാകേ
സ്നാനം ഭവത്യഃ സുഖമാചരന്തി
താവൽ ത്വദാഹാരവിധാനയോഗ്യം
പദാർത്ഥജാതം പ്രഹിണോമി സർവ്വം
26. അഹം ച ഭോക്തും സ്വയമാഗതഃ സ്യാ-
മഹന്യഹന്യത്ര ഭവൽസകാശം”
ഇതി ബ്രൂവാനോയമഗാദഗാരാൽ
വിപന്നസന്ത്രാണവിവൃദ്ധഹർഷഃ
27. യദ്യുച്ഛയാപദ്ഗതരക്ഷണേന
പ്രദർശിതൗദാർജ്യമഹിമ്നീ പുംസി
അന്തർഹിതേ ഗേഹദിദൃക്ഷയാ സാ
വൈദ്യസ്യ പത്നീ തരതേ സ്ഥ കാമം
28. ഗൃഹാണ ദീപം തമിതി സ്വപുത്രീം
ആദിശ്യ ദേവം ഹൃദി ഭാവയന്തീ
പ്രാവേശയത്താം പ്രഥമം ഗൃഹാന്തഃ
സാദ്ധവീ സ്വയം വിസ്തമ്യതസർവ്വവേദാ

29. പരന്തു ബാലാ തനയാ പ്രവൃത്താ
യാവൽ സമാദാതുമ്മും പ്രദീപം
അഭ്യുഗൃതാസൗ ഭൂവി ഹന്ത! താവൽ
നിഖാതവന്നിശ്ചലതാമുപേതഃ
30. ദൃഷ്ട്വാ തദത്യുതഭൃതമഭ്യജാനൻ
ഈശസ്യ ലീലേയമിതി പ്രഹൃഷ്ടഃ
സ്തമ്യതാ നിശാവൃത്തമദഭക്ത്യാ
സർവ്വാശ്ച ബദ്ധാഞ്ജലയോ ബഭൂവുഃ
31. അനാഥരക്ഷാഭ്രതബദ്ധദീക്ഷഃ
കിരാതമൂർത്തിഃ കില മാർഗ്ഗബന്ധുഃ
ഗോപായിതും ഭക്തജനം സ്വകീയം
ഗുപ്തഃ സ്വയം ദാസവദാചചാര
32. ഭിഷക്തമം യം ശ്രുതിരാഹ ദേവം
സംരക്ഷിതാ തേന കുമാരികാ സാ
വിപ്രേണ കേനാപി ഭിഷഗരേണ
പാണൌ കൃതാ വംശകരീ ബഭൂവ
33. ഏവം സ്വഭക്താനുജീഘൃക്ഷയാ യോ
ദധാര ദേവോ വിപദി പ്രദീപം
അദ്യാപി നൈവേദ്യസമർപ്പണാദ്യൈഃ
സംപൂജ്യതേ വൈദ്യഗൃഹേ സതീഭിഃ
34. ഭയചകിതമനാഥം വൈദ്യവംശം വിഷണ്ണം
സ്വവിഷയമുപയാതം മാടഭ്യുപോപി ‘ശക്തഃ’
വിവിധവിഭവദാനൈഃ പോഷയാമാസപശ്ചാ-
ദിതി ഹ വദതി വാർത്താകോവിദോ വൃദ്ധ
ലോകഃ
35. ശൈലാബ്ധിരാജവിഷയാൽ സഹസൈവമേത്യ
‘ശക്തസ്യ’ മാടന്യുപതേരവനിം പ്രപന്നഃ!
വൈദ്യാന്വയഃ പരിണതാമലകീപൂരീതി
ഖ്യാതിം ഗതോ ജയതി മംഗളവാസഭൂമിഃ
36. ശൈലാബ്ധിരാജവിഷയാൽ സഹസൈവമേത്യ
‘ശക്തസ്യ’ മാടന്യുപതേരവനിം പ്രപന്നഃ!
വൈദ്യാന്വയഃ പരിണതാമലകീപൂരീതി*
ഖ്യാതിം ഗതോ ജയതി മംഗളവാസഭൂമിഃ
37. ഹരിഹരനാരായണയോർ-
ഗുരുവരയോഃ കരുണയാധിഗതവിദ്യഃ
അമരഗിര കൃതിമേതാ-
മകൃത കൃതീ സുബ്രഹ്മാഖ്യഃ

* പഴനെല്ലിപ്പുറത്ത്